

ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6(3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੋਨਪੱਨ ਬਨਾਮ ਸਬ-ਕਲੈਕਟਰ, ਪਾਲਘਾਟ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਲਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਐਕਟ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੀਵਿਯਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਿੱਠਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸਿੱਟਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਦੇਣੇ ਹੋਣਗੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੋ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਹੁਕਮ ਚੰਦ-ਜਗਨ ਨਾਥ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਓਟਰਜ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

5 ਮਾਰਚ 1968 ਈ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ (1955 ਦਾ X)- ਐੱਸ. 3, 6A, 6B, 6C, 6D - ਦ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਟਰ-ਜ਼ੋਨਲ ਮੋਜ਼ (ਮੂਵਮੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1967 - ਕਲਾਜ਼ 3 - ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨੀਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ- ਕੀ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ - ਧਾਰਾ 3(2)(ਡੀ) - ਕੀ ਨਿਰਯਾਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਾਬੰਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ- ਸੈਕਸ਼ਨ 6A

6 ਡੀ ਤੱਕ- ਕੀ ਅਵੈਧ- ਇਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੱਕੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦ- ਇਸ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ- ਕੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਹਾਵੜਾ ਦੇ ਕਰਨਲ ਲੈਕਟਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ - ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨੀਤੀ ਦੀ ਖੁੱਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਉੱਤਰੀ ਅੰਤਰ-ਜ਼ੋਨਲ ਮੱਕੀ (ਮੂਵਮੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਮ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੱਕੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। - ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੱਕੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਫ਼ੜਾ-ਦਫ਼ੜੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਭੰਬਲਭੁੰਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ 24 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਧੂ ਮੱਕੀ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਰਮਿਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਯਾਤਕਾਂ ਲਈ ਵੈਧ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਰਯਾਤ ਦੀ ਕੁੱਲ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਰੇਜ਼ਨ ਡੀਟਰੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੱਕੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਵੰਡ ਹੈ / ਮੱਕੀ ਵਰਗੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਹਨ। ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਆਮ ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਘਾਟ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਛੋਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪੂਰਵ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਘਾਟ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6A ਤੋਂ 6D ਤੱਕ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਡਿਫ਼ਾਲਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨਾਜ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ "ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।" ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 6A ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਡੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ।

M/s Hukarn Chand-Jangan Nath v. Union of India, etc. (Shamsher Bahadur, J.)

ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਸਕਣਗੇ। ਵਿਰੋਧੀ 'ਤੇ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੱਕੀ ਦੀ ਮੀਂਸਲ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਵੜ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਹਾਵੜ ਵਿਖੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਅਨਾਜ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਵੜ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਵੜ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੱਕੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਰੇਲ ਮਾਰਗ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਹਾਵੜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਹੀਂ, 5 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੱਕੀ ਦੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਇਮੇਜਿੰਗ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਚ ਐਸ ਦੁਆਬੀਆ ਅਤੇ ਟੀ ਐਸ ਦੁਆਬੀਆ ।

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬੀਰਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 5 ਲਈ।

ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਹਰਿਆਣਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਸੀ ਵਰਮਾ ਨਾਲ । (

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਜੀ.ਆਰ. ਮਜਕਠੀਆ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਫੈਸਲਾ 14 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2843 ਤੋਂ 2856, 2683, 2780, 2923, 2930 ਆਫ 1967 ਅਤੇ 73 ਆਫ 1968, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਦੁਆਬੀਆ ਅਤੇ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ। ਹਾਵੜ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੱਥ

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2683, 2780, 2923 ਅਤੇ 2930 ਆਫ 1967 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅਸਲ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਛਾਪੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਰਾਜ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਸਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉੱਤਰੀ ਅੰਤਰ-ਜ਼ੋਨਲ ਮੱਕੀ (ਮੂਵਮੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1967 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੱਕੀ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਮੱਕੀ ਦੇ ਮਾਹਿਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ! 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ 6.10 ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਬੁਲੇਟਿਨ ਵਿੱਚ ਏ.ਯੂ.-ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਮ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੀ ਇੱਕ ਖਬਰ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

'ਹਰਿਆਣਾ 'ਚ ਮੋਟੇ ਅਨਾਜ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰੈਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਉਣੀ ਦੇ ਸੀਜ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੋਟੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੋਟੇ ਅਨਾਜ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਮੱਕੀ ਅਤੇ ਜਵਾਰ ਹਨ।

ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨੀਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 11 ਅਤੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਵੈਗਨ-ਲੋਡ ਮੱਕੀ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਹਾਵੜਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਖੋਪ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵੈਗਨਾਂ ਤੋਂ ਅਨਾਜ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰਆਈਐਨ ਆਹੂਜਾ, ਸਰਕਾਰ, ਹਰਿਆਣਾ, ਉਦਯੋਗ, ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਚੀਫ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈਂਟ , ਈਸਟਰਨ ਰੇਲਵੇ, ਹਾਵੜਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖੋਪਾਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਫੂਡ ਐਂਡ ਸਪਲਾਈ, ਹਰਿਆਣਾ ਤੋਂ ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਪੂਰਬੀ ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਰ ਆਈ:-

ਰੇਲਵੇ ਕੋਲ ਉੱਤਰੀ ਅੰਤਰ-ਜ਼ੋਨਲ ਮੱਕੀ (ਮੂਵਮੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1967 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੱਕੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੱਕੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉਤਾਰ ਦਿਓ।"

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਰੇਲਵੇ ਨੇ 7 ਨਵੰਬਰ , 1967 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ: -

“ਰੇਲਵੇ ਨੇ ਮੱਕੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰੋ।”

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲੈਕਟਰ, ਹਾਵੜਾ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 6-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 18 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਤੱਕ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਰਮਿਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਤੋਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ

M/s Hukarn Chand-Jangan Nath v. Union of India, etc. (Shamsher Bahadur, J.)

ਨੂੰ ਮੱਕੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੱਕੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਵੇ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਵੜਾ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਮੱਕੀ ਦੀਆਂ ਖੇਪਾਂ ਨੂੰ ਖੇਪਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਵੜਾ ਵਿਖੇ ਪੂਰਬੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਵੜਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਰੇਲਵੇ, ਹਾਵੜਾ ਦੇ ਮਾਲ ਲੇਖਾਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5, ਚੇਅਰਮੈਨ, ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਹਾਵੜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਸਕੱਤਰ, ਖੁਰਾਕ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਭਾਈਚਾਰਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਅਤੇ ਮਾਲ ਲੇਖਾਕਾਰ, ਪੂਰਬੀ ਰੇਲਵੇ, ਹਾਵੜਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਵੱਲੋਂ 8 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2848 ਆਫ਼ 1967 ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 166 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੱਕੀ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਵੜਾ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੱਕੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਏ ਅਤੇ 6-ਬੀ. ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ। ਕੁਲੈਕਟਰ, ਹਾਵੜਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਫ਼ੀ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ "ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ" ਬਣੇ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਯਾਤ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਪਰਮਿਟਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955; ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ, ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ, ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰੋ-ਡਕਸ਼ਨ, ਸਪਲਾਈ, ਵੰਡ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ; ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ; ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਲਾਈਸੈਂਸ, ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਟੋਰੇਜ, ਆਵਾਜਾਈ, ਵੰਡ, ਨਿਪਟਾਰੇ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਖਪਤ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

ਉੱਤਰੀ ਅੰਤਰ-ਜ਼ੋਨਲ ਮੱਕੀ (ਮੂਵਮੈਂਟ ਸੀਡੀਐਨਟ੍ਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1967 (ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਰਡਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) 3 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: -

“ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੱਕੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਮੱਕੀ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ। ਦੀ ਤਰਫੋਂ

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ।"

ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: -

“ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਾਲ-

(a) ਰੋਕੋ ਅਤੇ ਖੋਜੋ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸ਼ਤੀ, ਮੋਟਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਮੱਕੀ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ, ਆਯਾਤ ਜਾਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੰਡਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਖੋਜਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰੋ;

(b) . . .

(c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੱਕੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪੈਕੇਜਾਂ, ਢੱਕਣ ਜਾਂ ਰਿਸੈਪਟਕਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਮੱਕੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੈਣ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਪੈਕੇਜਾਂ, ਢੱਕਣ, ਰਿਸੈਪਟਕਲਾਂ, ਜਾਨਵਰਾਂ, ਵਾਹਨਾਂ, ਜਹਾਜ਼ਾਂ, ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੋਆ-ਢੁਆਈਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲੀਬਿਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਸਾਰੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨੇ।

24 ਜੁਲਾਈ, 1967 (GSR 1111) ਦੀ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ ਉਕਤ ਐਕਟ (ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂ ਐਕਟ, 1955) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ; ਧਾਰਾਵਾਂ (a), (b), (c), (d), (e), (f), (h), (i), (ii) ਅਤੇ (j) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ , ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(1)

(2) ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਉਕਤ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੁਰਾਕੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ।"

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1966 (1966 ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨੰ. 25) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ 9ct ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 6-ਏ ਤੋਂ 6-ਡੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸੰਮਿਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਣ :-

(3) . ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨਾਜ •• ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਦੇਰੀ ਦੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ-ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਨਾਜ ਹਨ। . . ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(68) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਧਾਰਾ 6A ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ-

(a) ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ;

(b) ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਜ਼ਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ

(c) ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜ਼ਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

6 ਸੀ. (1) ਧਾਰਾ 6A ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇ ਜੋ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) . . .

6 ਡੀ. ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।"

M/s Hukarn Chand-Jangan Nath v. Union of India, etc. (Shamsher Bahadur, J.)

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਵੱਲੋਂ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਆਰਡਰ ਅਧੀਨ ਆਮ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ" ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੱਕੀ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੱਕੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਫ਼ਤਾ-ਦਫ਼ਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਭੰਬਲਭੁਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ 24 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਲੰਧਰ-ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਸ਼ਾਮ 6-10 ਵਜੇ ਦੇ ਬੁਲੇਟਿਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਧੂ ਮੱਕੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਹੂਜਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਨਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਰਮਿਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਆਮ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਯਾਤਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੈਧ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਰਯਾਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦਾ *ਰਾਇਸਨ ਡੀਟਰੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੱਕੀ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਵੰਡ ਹੈ।* ਮੱਕੀ ਵਰਗੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਹਨ। ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪਲੱਸ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਆਮ ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਵੀਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਘਾਟ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਪੂਰਵ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਧੂ ਤੋਂ ਘਾਟ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। *ਹਰੀਸ਼ੰਕਰ ਬਾਗਲਾ* ਬਨਾਮ *ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1)* ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਟਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ (ਕੰਟਰੋਲ ਆਫ ਮੂਵਮੈਂਟ) ਆਰਡਰ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 19(1) ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (f) ਅਤੇ (ਜੀ) ਅਧੀਨ ਨਾਗਰਿਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, "ਜੇਕਰ ਰੇਲ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਨੂੰ ਬੇਕਾਬੂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਵੈਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤਰਕ ਮੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅਨਾਜ ਹੈ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ *ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ* ਬਨਾਮ *ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ: -

“ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 19 (1) ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਲਈ 'ਪਾਬੰਦੀ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜਾ ਸਮਝਿਆ। . . ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। . . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ, ਪਾਬੰਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਜਬਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਬੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਖ਼ਤ ਜਾਂਚ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ”

(1) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 465

(2) A.J.R., 1960 SC 430,

ਆਰਡਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੱਕੀ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਵੜਾ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਹਰਿਆਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੀ ਮੱਕੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਪਰਮਿਟ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੱਕੀ ਦੀ

M/s Hukarn Chand-Jangan Nath v. Union of India, etc. (Shamsher Bahadur, J.)

ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਊਰੋ ਸੀਐਫ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਾਮਦ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਿਰਯਾਤ ਮੱਕੀ.

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 6A ਤੋਂ 6D ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਵੈਧ ਹਨ। ਦਲੀਲ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਖੁਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤੀ ਦਾ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਲੈਕਟਰ ਲਈ ਧਾਰਾ 6 ਏ ਅਤੇ 6 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਕੇਟਰਰਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਭਰੋਸਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ (ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ) ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਹੈ। ਰਿਕਵਰੀ) ਐਕਟ, 1959, ਨੂੰ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਬੰਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਤਕਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ, ਦੋਵੇਂ ਉਪਾਅ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਇਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਵਿਵੇਕ ਨੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(3) 1967 PLR 781

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ * ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨਾਜ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 6A ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸੈਕਸ਼ਨ 6D ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ - ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 6A ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਸਕਣਗੇ। ਵਿਰੋਧੀ 'ਤੇ. ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਨੇ ਖੁਦ ਸੋਧੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ - 6A ਤੋਂ 6D ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਰਾਮਦਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ (ਅਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਐਕਟ, 1946, ਅਤੇ ਲੋਹਾ ਅਤੇ ਸਟੀਲ (ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। bution) ਆਰਡਰ, 1941, ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਬਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਾ 6D ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਕੋਟਰਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਵਿਕਲਪਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਪਣਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕੈਨੋਲਾਈਜ਼ਡ ਵਿਵੇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਹੈ ਧਾਰਾ 6C ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੀੜਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ

M/s Hukarn Chand-Jangan Nath v. Union of India, etc. (Shamsher Bahadur, J.)

ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮੱਕੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀ ਮੱਕੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੀਂਸਲ ਵੱਲ ਵਧਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਡਿਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੱਕੀ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹਾਵੜਾ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਹ ਜ਼ਬਤ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਵਾਜ਼ਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹਾਵੜਾ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ" ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪੂਰਵਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਲ ਹਾਵੜਾ ਵਿਖੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨਾਜ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਇਕੱਲੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਈ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਇੱਕ ਵੈਧ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਹਾਵੜਾ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਐਫ. ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ., ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.

ਐਮਐਸਟੀ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਕੌਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

1960 ਦੀ ਨਿਯਮਤ Sdcond ਅਪੀਲ ਨੰ. 563

11 ਮਾਰਚ 1968 ਈ.

ਰਿਵਾਜ - ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ - ਮਾਂ - ਕੀ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ -
ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) - ਆਰਟੀਕਲ 13 ਅਤੇ 15 - ਕਿਸ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਵਾਜ